

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **K. B.**, r. č. X., bytom X., N., zastúpenej JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom so sídlom 010 01 Žilina, Námestie M. R. Štefánika č. 1, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní účastníkov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 11. októbra 2012 č. k. 24 Sd/19/2011-136, a o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 9. januára 2013, č. k. 25 Sd/167/2012-52, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 9. januára 2013, č. k. 25Sd/167/2012-52, **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie účastníkov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 11. októbra 2012, č. k. 24Sd/19/2011-136, **o d m i e t a**.

Účastníci **nemajú** právo na náhradu trov odvolacieho konania .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline uznesením z 11. októbra 2012, č.k. 24Sd/19/2011-136, zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľke trovy konania v sume 198,96 € na základe rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. septembra 2012, č.k. 24Sd/19/2011-116 na účet JUDr. Mgr. Štefana Buchu, advokáta so sídlom Námestie M. R. Štefánika č. 1, 010 01 Žilina, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Trovy pozostávali z troch úkonov právnej pomoci, vykonaných v roku 2012, a to : prevzatie a prvá porada s klientom 10. januára 2012, písomné podanie na súd z 9. júla 2012 a z 13. augusta 2012 po 58,69 € + 3 x po 7,63 € režijný paušál, 176,07 + 22,89 = 198,96 €.

Proti uvedenému uzneseniu podali odvolanie obidvaja účastníci a žiadali ho zrušiť, lebo vyčíslenie trov považovali za nesprávne.

Krajský súd v Žiline uznesením z 9. januára 2013, č. k. 25Sd/167/2012-52 (na odvolacom Najvyššom súde Slovenskej republiky vedené pôvodne pod sp. zn. (4So/24/2013) zastavil konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 23. mája 2012 číslo X. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Takto rozhodol s poukazom na skutočnosť, že rozhodnutie odporkyne bolo predmetom konania, vedeného na krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 24Sd/19/2011, ktoré už tento súd rozsudkom z 12. septembra 2012, č. k. 24Sd/19/2011-116, podľa § 250j ods. 3 OSP s použitím § 250l ods. 2 SP a § 250q ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil správny orgán na ďalšie konanie. Týmto rozhodnutím súdu je správny orgán viazaný (§ 250s OSP). Predmetný rozsudok krajského súdu tak považoval za právoplatný a s poukazom na § 159 ods. 3 OSP konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka včas odvolanie, navrhla ho zrušiť a priznať trovy odvolacieho konania za 1 úkon. Poukázala na skutočnosť, že predmetom súdnych konaní, vedených na Krajskom súde v Žiline pod č.k. 24Sd/19/2011-116 a č.k. 25Sd/167/2012-52, boli dve rozdielne rozhodnutia odporkyne, ktoré sa síce zaoberajú invalidným dôchodkom navrhovateľky, ale v oboch prípadoch sú tam uvádzané a posudzované dve rôzne diagnózy, v oboch prípadoch začína ich preskúmanie krajským súdom na základe návrhu, ktorý je opravným prostriedkom proti rozhodnutiu a v oboch prípadoch je dátum ich začatia rozdielny. V prvom prípade bol návrh krajskému súdu doručený v roku 2010 a v druhom prípade mu bol doručený 9. júla 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenia ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniam účastníkov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 11. októbra 2012, č. k. 24Sd/19/2011-136, nemožno vyhovieť a ani odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 9. januára 2013, č. k. 25Sd/167/2012-52, nie je dôvodné .

Predovšetkým je potrebné uviesť, že odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky konania podľa § 112 ods. 1 OSP vedené na odvolacom súde pod sp. zn. 7So/172/2012 a 4So/24/2013, spojil na spoločné konanie, ktoré sa bude viesť na odvolacom súde pod sp. zn. 7So/172/2012 preto, že sa týkajú tých istých účastníkov a skutkovo spolu súvisia.

Podľa § 151 ods. 1 až 3 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa ods. 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia. Ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Z rozsudku Krajský súd v Žiline z 12. septembra 2012, č. k. 24Sd/19/2011-116 odvolací súd zistil, že o trovách konania v danej veci rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Výpočet trov konania a rozhodnutie o ich výške je obsiahnuté v písomnom vyhotovení jeho uznesenia z 11. októbra 2012 č. k. 24Sd 19/2011-136. Uvedený rozsudok aj na jeho základe vypracované uznesenie obsahovali nesprávne právne poučenie o možnosti podať odvolanie. Proti rozsudku súdu vo veci samej nebolo odvolanie prípustné, lebo súd zrušil preskúmané rozhodnutie odporkyne podľa § 250j ods. 3 s použitím § 250lods. 2 a § 250q ods. 2 OSP.

V dôsledku skutočnosti, že odvolanie vo veci samej nie je prípustné, nemôže byť prípustné ani v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, a to bez ohľadu na skutočnosť, že súd prvého stupňa účastníkov o práve podať odvolanie nesprávne právne poučil.

Odvolací súd preto musel odvolanie obidvoch účastníkov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 11. októbra 2012 č. k. 24 Sd/19/2011-136 odmietol ako neprípustné podľa § 250s OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol vyhovieť ani odvolaniu navrhovateľky proti uzneseniu z 9. januára 2013, č. k. 25Sd/167/2012-52, lebo navrhovateľka nesprávne podala 6. júla 2012 osobitný návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 23. mája 2012 číslo X., keď vo veci jej invalidného dôchodku už prebiehalo na Krajskom súde v Žiline pod č. k. 24Sd/19/2011-116, v ktorom tiež 9. júla 2012 podala písomné podanie „Doplnenie návrhu ...“. Súd prvého stupňa preto nepochybil, keď konanie vo veci zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení konania potvrdil.

Účastníci v odvolacom konaní neboli úspešní, preto nemajú právo na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júna 2013

JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová